

[Undervisningsministeren.]

at dette ikke er nok. Den Lov, det hele bygger paa, Loven af 1919, havde et Maksimumsbeløb paa 620 000 Kr. til Anvendelse. Ved en Tekstanmærkning paa Finansloven efter Sønderjyllands Genforening forhøjedes Beløbet med 40 000 Kr. Det Beløb, der blev opført under Bevillingen, og som i 1920 var 630 000 Kr., opførtes i Aarene 1922—23 og 1923—24 med 679 000 Kr. Den almindelige 10 pCt.s Nedskæring i 1925 satte Beløbet ned til 609 000 Kr., men derudover foreslog Venstre Beløbet sat ned til 508 000 Kr.; paa Tillægsbevillingsloven for det samme Aar blev Summen forhøjet med 50 000 Kr. og opførtes derefter i de følgende Aar med 550 000 Kr.

Det var Venstre, som viste Vejen til at skære disse Bevillinger ned under, hvad der var Mulighed for at anvende efter Loven. Jeg behjælder ikke Venstre, at man i den Situation, man stod i, tog disse Bevillinger med i Nedskæringerne, men jeg afviser, at Venstre nu, naar jeg har forhøjet Beløbet med 30—40 pCt., behjælder mig, at jeg ikke gør nok. Jeg kan kun betragte den Stilling, Venstre tager, som Forsøg paa at gøre Overbud, for den svarer slet ikke til den Stilling, Venstre indtog, da det havde Magten og Indflydelsen. Og Venstre kan heller ikke begrunde sin Stilling med det, som Venstres ærede Ordfører vilde begrunde den med, nemlig at der nu er mange flere Ansøgere. Det afgørende maa vel være, om disse Ansøgere er kvalificerede, og det ved jeg ikke, om det ærede Medlem har Oplysninger om. Alle Skoleraad afviser hvert Aar Ansøgere, som ikke er kvalificerede, og det vil de gøre fremdeles, ogsaa efter at der er stillet flere Penge til Raadighed; selv om der var stillet nok saa mange Penge til Raadighed, vilde alle dog være enige om, at der er Ansøgere, som ikke bør have Understøttelse. Derfor kan man ikke anlægge den Maalestok, at der er langt flere Ansøgere nu. Jeg er paa den anden Side enig i, at alting taler for, at der er flere kvalificerede Ansøgere, men det er jo ogsaa derfor Beløbet er forhøjet. Men det er ikke blevet forhøjet med 16 pCt., for det blev i Fjor forhøjet med 70 000 Kr., det maa det ærede Medlem huske. Den Bevilling, der var opført gennem Aarene, lød paa 550 000 Kr., den blev i Fjor forhøjet med 70 000 Kr., og i Aar forhøjes den med 100 000 Kr. Nu siger det ærede Medlem, at det ikke er nok. Maaske ikke. Men det er i hvert Fald en Udvidelse i Forhold til tidligere og en betydelig Udvidelse i Forhold til det, man ansaa for nødvendigt paa det Tidspunkt, da det

ærede Medlems Parti skulde have stillet Forslag om en yderligere Bevilling.

Spørgsmaalet om Byernes Ungdom i Sammenligning med Landets, skolemæssigt set, gøres nu ikke saa let op, som de ærede Medlemmer gør det. Med Hensyn til de arbejdsløse er der bl. a. een Ting, som man ikke maa se bort fra, nemlig den Usikkerhed, der ligger i, at de paagældende er forpligtede til, hvis de faar anvist Arbejde, at forlade Skolen, hvad der gør det meget betænkeligt for mange at tage paa Skole. Man kan heller ikke se bort fra, at de paagældende betaler betydelige Beløb selv til Forsikring, og at de havde retmæssigt Krav paa at faa dem udbetalt. Alle er enige om, at naar de havde det, var Pengene bedre anvendt, hvis man gav dem som Støtte til Højskoleophold. Det, Staten byder Byernes Ungdom i Retning af Skole, er jo ikke, at de kan faa gratis Ophold paa en Skole; det er det, at de i de fleste Tilfælde kan faa Undervisningen gratis. Man kan heller ikke se bort fra, at det naturligvis er en Udgift for de paagældende Hjem at have deres Børn boende hjemme i den Tid, de skal læse. De unge, som skal tage Eksamen, maa ofre mange Aar og Penge derpaa, selv om Undervisningen er gratis de fleste Steder. Naturligvis er det en Fordel, at Børnene kan bo hjemme; det er heller ikke saa dyrt, som hvis de skal bo paa Skolen, men man kan ikke deraf drage den Slutning, at Byernes Ungdom er langt bedre stillet.

Jeg har gentagne Gange sagt, at jeg anser det Arbejde, der udføres i vore frie Skoler, for at være af meget stor Værdi, og jeg har i den Tid, jeg har haft med Undervisningsministeriet at gøre, bestræbt mig for at forbedre Vilkaarene for disse Skoler og den Ungdom, der søger dem, og det vil jeg fremdeles gøre. Jeg mener, at der er meget tilbage endnu, og det er ogsaa ud fra det Synspunkt, jeg har erklæret, at jeg vil tage hele Spørgsmaalet op og søge at tilrettelægge et Grundlag, der gør det lettere for Ungdommen at søge disse Skoler og økonomisk lettere for Skolerne at arbejde i den kommende Tid.

Thomsen: Vi har alle samme Syn paa den danske Folkehøjskole, den danske Landbrugsskole og de danske Husholdningsskoler, men naar det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) søgte efter en større Linie at gaa efter i Behandlingen af disse Lovforslag, synes jeg i alt Fald ikke, det ærede Medlem behøver at søge hos nogen Ordfører fra denne Side, for det var ikke os, der forlod den store Linie og satte